

## עבריה פלדמן ז"ל

אמא, קשה לדבר עליך בלשון עבר. אתמול עצמת את עיניך לנצח. נפרדתי מעוצמתך לפני 8 שנים, כאשר פקד אותך האירוע המוחי הראשון.

בשניה שנפגע מוחך הקולח, בשניה בה פסקת לדבר כאשר באחת שקט דמך הסוער. מתה אמי.

אמא היתה ראש גדול ובתוכו כל כלי העבודה שלה. דמיון, הגות, חזון ויצירה, כשהגוף הבריאי שימש כמקור אנרגיה אדירה אשר לא היתה עצורה בתוכו. כל הזמן פעלת מול הדברים האמיתיים שהאמנת, ידעת ונשמת ערכים ודחפת תמיד קדימה.

כצברית שורשית התנהגת, הן במילה והן במעשה. חייד לא היו קלים אך את חיפשת רק את הטוב בעולם, טיפחת את המשפחה הגרעינית והמורחבת והוספת לה תמיד עוד נתינים והרבה, שקודם לכן בענוותך אנחנו לא הכרנו. ורק כאשר נחתה המחלה פגשתי בהרבה צעירים המגיעים לבקרך, מי עם עוגה, מי עם הילדים, מי עם פרחים ועוד...

שאלתי מי הם ואבא לחש לי: אלו הצעירים שאמא מגדלת. לזה היא תופרת, לזה מתקנת, לאחר אופה, ועוזרת בטיפול הילדים והם החזירו לה אהבה.

אשה ניגודית היית, קיצונית ועדינת נפש, ציניקנית, רעשנית ורגשנית.

אמא לא עשתה חשבון ולעתים אף ייסרה במלים קשות וכואבות, אך תמיד ידעה לאהוב והיתה אהובה.

במחלתך מעולם לא היו לך טענות, קיבלת את הגורל בטוב, ולנו דאגת מעל הכל. זכית לגדל 14 נכדים ו- 4 נינים.

אבא - 60 שנה הלכתם יחד יד ביד והנה הגורל מפריד ביניכם. אהבתכם פרח על עגלה וסוס שאמא נהגה בשדות ועתה מובלת אמא לעולם הנצח בעגלה וסוסה.

כך התחיל המעגל וכך נסגר, ואנחנו יודעים כמה השקעת בטיפול הקשה באמא באהבה ובמסירות שרק אתה יודע לתת.

"אמא אותך הן אהבנו מכל".

היי שלום רעיה

היי שלום אשת חייל

היי שלום אם נפלאה

היי שלום חברה

ועד שניפגש ישמרו עליך מלאכי שמים ואת שמרי עלינו ממרומים.

נוחי בשלום על משכבך ותהיי מנוחתך עדן.

אנחנו אוהבים אותך מאד אמא.

ואל מול קברך אני רוצה להודות לכל חברי אשדות, על סבלנותם כלפי אמא, לצוות המרפאה, לצוות בית אחדות, לענת ואמנון והילדים, ואבא הגדול האציל והאמיץ, אשר בזכותכם היו לאמא עוד מספר שנים של אושר ולנו אם.

יפה קרליץ (הבת)

כשמישהו מת,

הלב מתקמט.

אתה כל כך עצוב,

שאתה שותק כמו זבוב.

אתה חושב איך ביליתם ביחד שעות, ועם כל המחשבות באות גם הדמעות.

כעבור זמן מה זה כבר כואב פחות,

אבל יש רגעים שחייבים לבכות...

דגנית שגב